

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/574/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316201609
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6316201609.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: Domov sociálnych služieb, Drábsko 24, Lom nad Rimavicou, IČO: 00 632 317, proti žalovanej: Y. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. XX, zastúpená opatrovníčkou P. Q. I., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Žiar nad Hronom, o zaplatenie 8.375,75 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 04. 10. 2016 číslo konania 5C53/2016 - 66 do výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

Nenapadnutých výrokov I., II. sa krajský súd s a n e d o t ý k a .

Žalobca n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.029,69 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol tak s odôvodnením, že žaloba žalobcu bola dôvodná len po výšku 2.029,69 Eur, lebo žalobca mohol uplatňovať nezaplatenú úhradu za poskytnuté sociálne služby len za rok 2014 a 2015. Uplatnenú úhradu za obdobie do 31. 12. 2013 nemohol uplatňovať, pretože zákon ustanovoval, že tento nedoplatok sa stáva pohľadávkou splatnou až keď príjemca služby zomrie a uplatňuje sa v dedičskom konaní. Vzhľadom na výsledok sporu o trovách konania rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov vo výške 51,54 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie do výroku o trovách konania podal odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania nepovažoval za správne. V tejto súvislosti poukazoval na to, že žalobca je poskytovateľom sociálnej služby v prospech žalovanej, ktorá má povinnosť platiť úhradu za poskytnuté sociálne služby, preto, pokiaľ uplatňoval svoj nárok za poskytnuté sociálne služby, tak chránil len svoj majetok, pretože išlo o vynaložené finančné prostriedky z vyššieho územného člena na poskytnutie sociálnej služby na základe zákona, ktorým sa zabezpečujú a chránia práva a záujmy obyvateľov, teda aj žalovanej. Už aj vzhľadom na uvedené okolnosti bol toho názoru, že sú tu také okolnosti, pre ktoré nie je dôvod, aby žalovanej bol priznaný nárok na náhradu trov.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania v rozsahu danom ustanovením § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a tento v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil.

1. Krajský súd poznamenáva, že súd prvej inštancie v danej veci rozhodol rozsudkom už za účinnosti nového procesného poriadku, teda zákona č. 160/2015 Z. z. (CSP).

2. Podaným odvolaním žalobca napadol rozsudok súdu prvej inštancie len vo výroku o trovách konania. Týmto výrokom súd prvej inštancie žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 51,54 %, pričom vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, keď priznal žalovanej nárok na náhradu trov podľa pomeru úspechu a neúspechu v danej veci, pričom v konečnom dôsledku úspech žalovanej bol v rozsahu 51,54 %.

3. Keďže podaným odvolaním zo strany žalobcu neboli napadnuté ostatné výroky rozsudku súdu prvej inštancie, a to I. a II, tak na základe podaného odvolania preskúmaval krajský súd len rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania.

4. V podanom odvolaní žalobca nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie do výroku o trovách konania, a to z dôvodu, že žalobca v danom prípade poskytoval, resp. poskytuje žalovanej sociálne služby, za ktoré je táto povinná platiť a pokiaľ teda uplatňoval pohľadávku za poskytnuté sociálne služby, tak postupoval vo verejnom záujme, pretože chránil majetok vyššieho územného celku, ktorým sú zabezpečované a poskytované sociálne služby, za ktoré podľa uzatvorenej zmluvy je povinná žalovaná platiť. Podanou žalobou sa snažil zabezpečiť len svoju pohľadávku, ktorá už bola splatnou a nebola zo strany žalovanej zaplatená. Podľa názoru žalobcu mal súd vyššie uvedené okolnosti zohľadniť, a to z dôvodu, že sú tu také okolnosti, pre ktoré nie je daný dôvod, aby žalovanej bol priznaný nárok na náhradu trov.

5. V zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

6. Podľa výsledku sporu prichádza do úvahy postup podľa uvedeného zákonného ustanovenia, teda § 255 ods. 2 CSP, keďže žalobe žalobcu nebolo v celom rozsahu uplatňovanej pohľadávky vyhovené. Proti rozsudku súdu prvej inštancie do veci samej podané odvolanie zo strany žalobcu nebolo.

7. Už v konaní pred súdom prvej inštancie však žalobca vo svojom písomnom vyjadrení, založenom na č. I. 62 spisu, poukazoval na rozdielne rozhodnutia Okresného súdu Brezno ohľadom nárokov za sociálne služby, ktoré boli uplatnené do 31. 12. 2013. Okrem toho poukazoval tiež na to, že v danom prípade žalobca, ako poskytovateľ sociálnej služby, tým, že uplatňuje svoju splatnú a nezaplatenú pohľadávku v súdnom konaní, si len zabezpečuje túto pohľadávku, lebo koná vo verejnom záujme, aby chránil nároky poskytovateľa sociálnej služby, čím chráni takýmto spôsobom verejný majetok vyššieho územného celku, ktorým sa poskytujú a zabezpečujú sociálne služby.

8. V tejto súvislosti je potrebné tiež poukázať na prípis, ktorým súd vyzval opatrovníčku žalovanej, aby vyčíslila trovy konania, ktoré jej v konaní vznikli, v lehote 7 dní. Aj keď opatrovníčka žalovanej predmetný prípis prevzala, na danú výzvu nereagovala a trovy nevyčíslila, a to zrejme z dôvodu, že žiadne trovy v danom konaní žalovanej nevznikli.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné vziať do úvahy aj vyššie uvedené okolnosti, a preto krajský súd pristúpil k použitiu ustanovenia § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak by zistil dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Pri skúmaní podmienok hodných osobitného zreteľa pristúpil krajský súd aj k posúdeniu k postavenia samotného žalobcu, ktorý je Domovom sociálnych služieb a spravuje svoj majetok takým spôsobom, aby bol schopný zabezpečovať sociálne služby príjmom sociálnej služby, ktorí sú na to odkázaní. Koná tak vo verejnom záujme, pretože zabezpečuje potrebu sociálnych služieb občanom Banskobystrického samosprávneho kraja. Ďalej treba poukázať na to, že žalovanej, ako príjemkyni sociálnej služby, žiadne trovy v danom konaní nevznikli. Uvedené okolnosti preto krajský súd zvažil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je dôvod, aby žalovanej nebol priznaný nárok na náhradu trov konania.

11. Okrem toho treba poukázať na to, že žalovaná je príjemca sociálnej služby. Tak ako vyplýva aj z dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie, jej príjem postačuje na čiastočné pokrytie úhrady za poskytnutú sociálnu službu a zvyšok do určenej úhrady za poskytnutú službu potom tvorí nedoplatok. Tento je

síce pohľadávkou žalobcu, avšak pohľadávkou, ktorá nie je splatná, pretože splatnosť je určená v § 73 ods. 13 zákona č. 448/2008 Z. z., ktorý bol v znení platnom do 31. 12. 2013. Podľa § 73 ods. 13 zákona č. 448/2008 Z. z., ak podľa ods. 1 až 5 nevznikne prijímateľovi sociálnej služby povinnosť platiť úhradu za sociálnu službu alebo jej časť a táto povinnosť nevznikne ani rodičom alebo deťom a prijímateľ sociálnej služby zomrie, nezaplatená úhrada za sociálnu službu alebo jej časť je pohľadávka poskytovateľa sociálnej služby, ktorá sa uplatňuje najneskôr v konaní o dedičstve. Ak teda žalovanej bola určená len čiastočná úhrada a nevznikla jej povinnosť zaplatiť celú úhradu za poskytnutú sociálnu službu, tak nedoplatok, ktorý na tejto sociálnej službe vzniká, sa stáva splatným práve smrťou poručiťela a bolo ho možné v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia uplatňovať najneskôr v konaní o dedičstve. Len táto pohľadávka do 31. 12. 2013 mohla byť v danom prípade uplatnená, pretože zákon odložil splatnosť nedoplatku na sociálnej službe.

12. Záver súdu prvej inštancie v danej veci potom na základe výsledku konania a pomeru úspechu v konaní pre náhradu trov podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP bol nepochybne správny. Vzhľadom na okolnosti v danej veci však krajský súd došiel k záveru, že konkrétne aj v danom prípade je potrebné použiť ustanovenie § 257 CSP a žalovanej nárok na náhradu trov prvostupňového konania nepriznať.

13. V odvolacom konaní žalobca mal úspech, žiadne trovy konania mu však nevznikli, žalovaná v odvolacom konaní úspech nemala. Keďže celkové rozhodnutie o trovách prvostupňového konania záviselo na použití ustanovenia § 257 CSP, tak v konečnom dôsledku súd žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti nepriznal.

14. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

15. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).